

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Slaget ved Marengo

Citation: Goldschmidt, M. A.: "M. Goldschmidts Poetiske Skrifter", i Goldschmidt, M. A.: *M. Goldschmidts Poetiske Skrifter*, udg. af A. Goldschmidt, 1896-98, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt06tom-shoot-idm139977137716736/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: M. Goldschmidts Poetiske Skrifter

som en Æbleskivepande; thi det var en hed Junidag. Han saas at blæse i Hornet; men det vilde ikke lystre ham og gav kun et Par skratende Lyd, og imidlertid kom han farende i saa strakt Galop, som var mulig for den gamle Vognmandshest. Idet han red frem mod Mængden — og inden han efter Pligt og Skyldighed som Stafet afgav Brev eller Løbeseddel —, rejste han sig i Stigbøjlerne, aftog Huen og raabte med en Stemme, der af Støv og Sindsbevægelse var hæst, men dog tydelig: »Førstekonsulen har vundet ved Marengo!»

Da var et Raab nær ved at bryde ud af de forsarulede Mennesker. Det var nær ved, at de kunde have skreget og grædt og kastet sig i hverandres Arme. Men Brædtpartiet og Knappartiet saa paa hinanden, saa de bekjendte Ansigter, der havde været frastødende og ubehagelige fra Arilds Tid, den Ene undte ikke den Anden et Udbrud af Glæde, og man tav.

Fra dette Øjeblik af, da Begejstringsraabet var blevet dræbt i Fødselen, begyndte Byen at dø. Først blev den lærde Skole nedlagt, saa blev selve Byen nedlagt, mistede sine Kjøbstadprivilegier og blev til en Landsby ligesom Slangstrup. Men Drengen, der havde redet Stafet, voxede op og blev Postmester.
